

— Не, не е голѣма; малко по-голѣма е отъ насъ, — отговорила домашната мишка.

— Като е тъй, азъ ще дойдѣ да живѣѣ при тебе. Колкото пъкъ до оная гадинка, не ме е страхъ отъ неѣ, защото съ какви по-голѣми и диви звѣрове азъ съмъ се събирала и живѣла! — казала полската мишка и трѣгнѣла къмъ домътъ на приятелката си.

Като стигнѣли въ домътъ на домашната мишка и като си отпочинѣли, гостенката била разведена прѣзъ дупкитѣ на всичкитѣ стаи.

— Наистина, сестро, твойта кѣща е голѣма и хубава! Ахъ, колко весело ще си живѣемъ отъ сега нататѣкъ, — говорила полската мишка на богатата си роднина.

— Чакай, сестро, не дѣй се радва отъ сега толкозъ, защото ти си видѣла само хубавото, а забравяшъ омразната онази гадина, която хората дѣржѣтъ въ кѣщата си, само за да ни одушава и изѣда, — казала домашната мишка на гостенката си.

Слѣдъ това домакинката завела роднината си мишка да ѣ покаже и лошото животно.

Драгий читателѣ, досѣщашъ ли се, че това лошо животно, за което расправя домашната мишка на полската, е котката (мачката) съ остритѣ си ногкти, която никога не се шегува съ мишкитѣ, а ги лови много майсторски? Полската мишкѣ погледнѣла прѣзъ дупка котката, която си спѣла и мѣркала до огнището. Тя много се почудила и даже се надсмѣла на домашната мишка, за гдѣто е толкози страшлива и мегкошава.

— Ехъ сестрице, че ти много страшлива трѣбва да си, а че какво може да ти направи това малко и страшливо животно? — казала пол-